

ОЛІЙНИК Анатоль Андрійович (27. 10(09. 11). 1902, м. Борзна, нині Черніг. обл. — 24. 08. 1936, Київ, похов. у рідному місті) — поет. Член СП СРСР (1934). Закін. Борзнян. пед. технікум (1924), Житомир. інститут соц. виховання (1932). Від 1924 учителював у Конотопі (нині Сум. обл.), водночас працював коректором у місц. г. «Селянські вісті». У листопаді 1929 заарешт. у справі СВУ, однак через місяць звільнений. Продовжив учителювати на Вінниччині, згодом — у Житомирі. У

зв'язку з арештом брата Михайла 1933 залишив Україну й оселився у Каракалпац. АРСР (РФ), де взяв участь в організації СП Каракалпакії (був чл. правління), викладав рос. мову та літературу, нім. мову в Турткул. пед. технікумі, Бухар. пед. інституті, співпрацював із ред. г. «Советская Каракалпакія», респ. радіо. Помер під час відпустки від плевриту. Друкуватися почав 1927. Його предметна поезія — про село, школу, хлібороб. працю, перше кохання — це лірич. щоденник молодого інтелігента-митця, який загалом зумів уникнути поширеної тоді ідеол. декларативності й патетики.

Основні твори

Вітрила напнуто. К., 1971; Амурська декада. Москва, 1998; Віват, життя. Москва, 2006.

Рекомендована література

1. Реп'ях С. А завтра – ліс і день... (Анатоль Олійник). Чг., 2002
2. Регмедін А. Чарівний лірик із Борзни: Життя і поетика Анатолія Олійника. В., 2005
3. Олійник О. «Знедолений Ікар»: Дещо про особистість поета Анатолія Олійника. Москва, 2010.

А. М. Подолинний

Бібліографічний опис:

Олійник Анатоль Андрійович / А. М. Подолинний // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76426>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).